

XX.

Forslag til Lov

om

Forhøielse af den forhenværende Overlæge ved den nørrejydske Sinds-
sygeanstalt ved Aarhus, Etatsraad, Dr. med. Harald Selmer, R. af Dbg.
og Dbmd., tillagte Pension.

(Fremsat i Folkethinget den 9de Oktober 1878 af Justitsminister N. Lemann).

Den forhenværende Overlæge ved den nørrejydske Sindsygeanstalt ved Aarhus
Statsraad, Dr. med. Harald Selmer, R. af Dbg. og Dbmd., i Genhold til Lov af 29de
December 1862 tillagte Pension forhøies saaledes, at der fra hans Entledigelse den 31te
Marts d. N. at regne tillægges ham aarlig tre Sjerdedele af den Sum, som er lagt til Grund
ved Beregningen af hans Pension.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Bed Lov af 29de December 1862 blev der
tilskaaet Overlæge ved Sindsygeanstalten for
Nørrejylland Selmer, naar han afftebigedes fra
fornævnte Stilling, Pension i Overensstemmelse
med de i Pensionsloven af 5te Januar 1851
fastsatte Regler. Som Følge heraf blev der til-
lagt Overlæge Selmer, efterat han paa sin derom
indgivne Ansøgning under 9de Marts d. N. var
bleven entlediget fra bemeldte sit Embede fra den
31te s. M. at regne, en aarlig Pension fra 1ste
April d. N. at regne af 4,023 Kr. 29 Ø.
Sigesom imidlertid det Egl. Sundhedskollegium
allerede i sin Erklæring over Statsraad Selmers
Ansøgning om Entledigelse henstillede, om der ikke
maatte være Anledning til at udvirke en Pensions-
forhøielse for ham, saaledes har bemeldte Kolle-
gium i en senere til Justitsministeriet indsendt
Skrivelse anbefalet dette yderligere, idet Kollegiet
har henvist ikke blot til den udmærkede Maade,
hvorpaa Statsraad Selmer har bestyret sit Embede,
men ogsaa til de Fortjenester, som han ved sin
Virksomhed, inden han indtraadte i Embedet, har
indlagt sig af de Sindsbygges Behandling i Dan-
mark. I denne Henseende har Sundhedskollegiet
henledet Opmærksomheden paa, at der for 30 til
40 Aar siden i hele Landet ifkun fandtes een
Anstalt, der var indrettet til kurativ Behandling
af Sindsyge. Det var St. Hans Hospital paa
Bibstrup, en Anstalt, som dengang var maabelig

organiseret, og som tilhørte en enkelt Kommune.
Man tænkte derfor paa at reorganisere denne og
forvandle den til en for hele Landet bestemt An-
stalt, og hertil sigtende Forslag kom under Ud-
arbeidelse, men dette Arbejde fik kun en meget
langsom Fremgang, fordi det givne Udgangspunkt
var utilfredsstillende, og det var fornemmelig
Selmer, som bragte dette til Evidents. Han forlod
den Stilling, han havde valgt sig som praktiserende
Læge i Jylland, og begav sig med sin Familie
til Kjøbenhavn, hvor han tilbragte adskillige Aar
under særdeles trykkende økonomiske Forhold, men
hvor han med usvækket Iver i Tale og Skrift
virkede for Gjennemførelsen af den Lante, hvis
Betydning han klart havde indset, og det lykkedes
ham efterhaanden at overbevise Alle om, at Op-
rettelsen af en Sindsygeanstalt i Nørrejylland
var den ene rigtige Forholdsregel, som man
maatte gribe til, naar man vilde have vort Sinds-
sygevesen bragt op fra det lave Standpunkt,
hvorpaa det dengang befandt sig. Ved Siden
heraf havde Selmer ved et meget omfattende
Studium, ved Reiser til nogle af Ublandets vig-
tigste Anstalter og især ved en længe forfat om-
hyggelig Overveelse af de Forordninger, som bør
stilles til en velindrettet Kuranstalt for Sindsyge,
erhvervet sig en saadan Indsigt i alle hermed i
Forbindelse staaende Forhold og en saa selvstæn-
dig og eiendommelig Opfattelse af den Maade,